

Comportamentul animalelor

A definii comportamentul nu este un lucru atat de simplu cum s-ar parea.

In general in limbajul current, prin comportament se intelege felul in care se manifesta un organism viu.

Comportamentul reprezinta totalitatea activitatilor obiectiv-observabile determinate endogen si/sau exogen intergrate si coordonate la nivel individual initiate de un organism intact prin care acesta actioneaza adecvat adaptandu-se mediului si adaptand totodata mediul trebuintelor sale astfel incat in final rezulte supravietuirea sa si a speciei din care face parte.

Comportamentul este o succesiune de stari temporare, un flux continuu, dar nu uniform, de elemente legate unul de altul intr-o anumita ordine avand deci o structura desfasurata in spatiu si timp.

Fiziologii ambientalisti sustineau ca intregul comportament al unui animal este compus din reactii reflexe determinate de stimuli externi, mediul avand un rol exclusiv in determinarea sa.

Comportamentul unui animal prezinta ca si structura sa morfologica o crestere si o dezvoltare in cursul vietii individuale incepand cu nasterea si sfarsind cu moartea.

Dezvoltarea comportamentului instinctive atinge punctual culminant atunci cand animalul devine matur.

Comportamentul ajuta animalul sa supravietuiasca intr-o lume ostila tot asa cum o face functia digestiva renala sau circulatorie. In aceasta consta "finalitatea" comportamentului.

Comportamentul intervine in procesele de selectie atat in relatiile intraspecifice cat si in cele interspecifice. Comportamente intraspecifice cum ar fi

curtarea,imperecherea,combativitatea sau ingrijirea progenerurii pot fi directionate selectiv fata de anumiti indivizi de aceeași specie.Din punct de vedere interspecific comportamentul pradatorilor fata de prada ca și alte forme ale competiției între specii diferite pot avea o valoare selective.

Comportamentul intervine și la nivelul selecției interspecifice mai ales în cadrul relației pradator-prada.Este evident că variațiile ce survin la animalele prada mai ales în sfera comportamentului de salvare au o mare importanță adaptivă și determină o selecție din partea pradatorului.

Comportamentul expresiv al nou-născutului cuprinde plânsul și surusul.El plânge când se simte abandonat de mamă când e flămând sau când resimte orice altă senzație de disconfort.

În concluzie există suficiente fapte ce probează că în natură procesele de învățare survin frecvent în funcție de apartenența sistematică și modul de viață al speciilor imbinându-se complex și adaptiv cu elementele innăscute ale comportamentului.Procesele de învățare nu sunt însă determinate exclusiv și nici măcar în primul rând de mediul extern ci dispun de o determinare genetică căci un animal nu poate învăța orice și oricând.Învățarea este mai mult sau mai puțin precis limitată în spațiu și în timp,în funcție de obiectul său și de perioada din viața animalului în care se manifestă pe deplin eficiența sa adaptivă.